

בעניין:

המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
ע"י ב"כ עוה"ד עביר ג'ובראן ו/או יוסי וולפסון ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותר

- נ ג ד -

מדינת ישראל

המשיבה

תגובה מטעם העותר לתגובת המשיבים

העותר מבקש להגיש תגובה לתגובת המשיבה כדלקמן.

1. עניינה של העתירה בבקשת שמנה פלסטינים שפרטיהם בעתירה (להלן: המבקשים) השייכים לתנועת פתח, אשר נמצאים כרגע ליד גדר הביטחון ברצועת עזה והנרדפים על ידי כוחות חמאס, לצאת מרצועת עזה אל הגדה המערבית או לכל מקום בטוח אחר.
2. שניים מתוך השמונה פצועים - אחד רגלו שבורה, ואילו השני פצוע בכתפו מרסיס. ואחר חולה לב.
3. בהתאם למה שנמסר לח"מ מהמבקשים חיהם של כל השמונה בסכנה, והם מבוקשים על ידי החמאס. המשיבה מאשרת שהמבקשים מבוקשים על-ידי החמאס.
4. המשיבה מסכימה להעברת המבקשים לגדה המערבית, בכפוף למניעה ביטחונית (שקיימת לדבריה לגבי שלושה מהם) ובכפוף להסכמת הרשות הפלסטינית.
5. לטענת המשיבה, הרשות הפלסטינית אינה מוכנה להתיר את כניסתם של המבקשים לגדה המערבית. מהרשות הפלסטינית נמסרו לעותר דברים אחרים.
6. טענת המשיבה תמוהה היא. ההחלטה להתיר כניסתו של פלסטיני מרצועת עזה לגדה המערבית תלויה במדינת ישראל בלבד. מדינת ישראל אינה זקוקה לאישור הצד הפלסטיני כדי להתיר כניסתם של פלסטינים לשטחי הגדה המערבית, שהנו שטח כבוש ובשליטתה היא, על אחת כמה וכמה כשמדובר באקט שיש בו כדי להציל חיים.
7. דבר זה ניתן ללמוד מעשרות התיקים שמטופלים על ידי המוקד להגנת הפרט. כשמדנית ישראל מחליטה להרחיק פלסטינים מביתם שבגדה אל רצועת עזה (בין מטעם ביטחוני ובין מטעם אחר), היא עושה זאת ללא פנייה אל הרשות הפלסטינית וללא אישורה. גם

בהחזרתם של אנשים אלו לגדה המערבית אין מדינת ישראל מכפיפה את עצמה למרות הרשות הפלסטינית.

8. הוסף על כך, במקרים בהם מדינת ישראל מחליטה לא לאשר בקשתו של פלסטיני לצאת מעזה לגדה, היא אינה פונה לרשות הפלסטינית כדי לקבל את עמדתה בעניין אלא מחליטה על דעת עצמה.

9. מדובר בבני-תמותה שנמצאים בסכנת חיים. אין זה המקום לשקילת שיקולים פוליטיים. בעניינים אחרים אין מדינת ישראל רואה עצמה נתונה למרות הרשות הפלסטינית – ודאי שאין מקום שתתנער מסמכויותיה ויכולות הפעולה שלה במקרה זה. עליה לפעול בהתאם לנורמות המחייבות אותה היא.

10. מברור של הח"מ עם אחד המבקשים, שהיה בקשר עם הצלב האדום, נמסר כי מעולם לא אמרו כי הם אינם זקוקים לאוכל או שתייה. הם אכן ביקשו שמכות בנוסף לאוכל ולשתייה. עם זאת, הם לא הסכימו שהצלב יגיע לעברם מהצד הפלסטיני, **כי הם חוששים שכוחות חמאס ישתלטו על רכב הצלב האדום ויבואו לחסלם.**

11. לא ברור מדוע כוחות הביטחון, שיודעים היכן המבקשים, ושעומדים אתם בקשר ישיר באמצעות מגפון, לא יכולים להעביר להם בצורה מבוקרת מזון ומים מעבר לגדר הפרדה.

12. מצבם של שמונת המבקשים הולך ומחמיר. כוחותיהם אוזלים. בידי מדינת ישראל בלבד האמצעי להציל את חייהם ולשים קץ לסבלם. במידה וקיים חומר ביטחוני נגד שלושה מהמבקשים הם מוכנים לעבור חקירה ולהיעצר על ידי הכוחות הצבא הישראלי, העיקר שיצאו משם למקום בטוח.

10 באוגוסט, 2008

עביר ג'ובראן, עו"ד

ב"כ העותר

יוסי וולפסון, עו"ד

ב"כ העותר